

KRISTUS DRAUDZE

Ev. luter. baznīcas Rīgas Kristus draudzes izdevums

APRĪLIS

Jēzus ir augšāmcēlies!

Agris Sutra, Kristus draudzes mācītājs

Pirmajā nedēļas dienā agri no rīta, kad vēl bija tumsa, Marija Magdalēna nāk pie kapa un redz akmeni no kapa noveltu. Tad viņa skrīšus dodas pie Sīmaņa Pētera un otra mācekļa, ko Jēzus mīlēja, un saka tiem: «Viņi To Kungu no kapa paņēmuši, un mēs nezīnām, kur viņi To nolikuši.» Tad Pēteris un otrs māceklis devās turp un nāca pie kapa. Bet abi divi skrēja; un otrs māceklis skrēja ātrāk par Pēteri un pirmais nonāca pie kapa. Viņš noliecās un redzēja autus tur noliktus, bet pats neiegāja. Pēc tam, viņam sekodams, nāk arī Sīmanis Pēteris; viņš ieiet kapā un redz autus noliktus un sviedrautu, ar ko Viņa galva bija apsegta, nevis pie pārējiem autiem noliktu, bet at-

sevišķi satītu savā vietā. Tad arī otrs māceklis iegāja, kas pirmais pie kapa bija nācis, redzēja un ticēja. Jo tie vēl nebija sapratuši rakstus, ka Viņam vajag uzcelties no miroņiem. Pēc tam abi mācekļi atkal aizgāja mājās. Bet Marija stāvēja ārā kapa priekšā un raudāja. Un vēl raudādama viņa ieliecās kapā un redz tur sēžam divus eņģeļus baltās drēbēs, vienu galvgalī un otru kājgalī, tai vietā, kur bija gulējušas Jēzus miesas. Tie saka viņai: «Sieva, ko raudi?» Viņa tiem saka: «Viņi manu Kungu paņēmuši, un es nezīnu, kur viņi To likuši.» To sacījusi, viņa apgriezās un redz Jēzu stāvam, bet nezīna, ka tas ir Jēzus. Jēzus viņai saka: «Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?» Viņa, domādama, ka tas ir dārznieks, saka Viņam: «Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad pasaki man, kur tu Viņu esi licis, lai es Viņu dabūtu!» Jēzus viņai saka: «Marija!» Viņa apgriezās un ebrejiski saka uz Viņu: «Rabuni» (tas ir: mācītājs)! Bet Jēzus viņai saka: «Neaizskar Mani, jo Es vēl neesmu aizgājis pie Tēva; bet ej pie Maniem brāļiem un saki tiem: Es aizeimu pie Sava Tēva un jūsu Tēva, pie Sava Dieva

un jūsu Dieva.» Tad Marija Magdalēna iet un stāsta mācekļiem: «Es savu Kungu esmu redzējusi, un to Viņš man sacījis.»

Jāņa 20: 1-18

Laikam katrs no mums iedomājas savu tuvību Dievam, savas attiecības ar Dievu, kalpošanu Viņam **savādāk.** Kā kaut ko augstu un cēlu, taču kā to sasniegt – to raksturo mūsu sapņi, vēlmes, ilgas, gaidas. Miera un labklājības apstākļos varbūt mēs par to nedomājam. Mūsu dzīve tiek apstādināta, kad mēs saaukstējamies vai kad esam citas slimības vai nelaiemes skarti, gadījumā, ja kāds nomirst vai kāds, ko mīlam, mūs vairs nemil. Slimības un traģēdijas iztraucē mūsu dzīvi! Parasti mēs neesam gatavi tādiem pārbaudījumiem.

Mēs varam kļūt vai traki no tā – slimības un nelaiemes ir neērtas un traucējoša, bet tās notiks mūsu dzīvē, vēlamies mēs to vai ne.

Jēzus ir augšāmcēlies!

Saaukstēšanās vai gripa padara mūs nelaimīgus uz dažām dienām vai nedēļām.

Mēs kurnam un sūdzamies, esam saīguši. Guļam, neēdam tādēļ, ka nekas negaršo. Ja pārāk augsta temperatūra, kļūstam tik vāji, varam pat nonākt slimnīcā, mums vairs nekas neinteresē.

Mēs tikai vēlamies būt brīvi no bēdām, sāpēm, nelāgās dūšas. Daži var uzskatīt, ka Dievs radījis slimības, ka Dievam ir plāns, kāpēc eksistē sāpes un ciešanas un kāpēc jāzaudē kāds, ko mīlam. Bet parasti mēs nedomājam par Dievu un Viņa plāniem vai pat domājam: «Es nevēlos būt daļa no šī plāna, ja man tas rada ciešanas un zaudējumus. Lai kāds cits piedalās, ne es.» Mums nav uzticības, ka Dievs rūpējas par mums arī tad, ja ciešam, guļam slimnīcā vai esam pie mīļotā guļam.

Patiesībā mēs nesam Dievam uzticīgi, kad esam veseli un viss ir kārtībā. Mēs pieņemam veselību kā kaut ko pašsaprotamu, kas mums pienākas, nevis kā Dieva dāvanu.

Jēzus nāve pārtrauca viņa dzīvi, viņa mācekļu dzīvi, Marijas Magdalēnas un daudzu citu dzīves. Mācekļiem un ļaudīm taču bija savas vīzijas. Bija taču tik skaisti redzēt, kā Jēzus dara aklo redzīgu! Pieceļ un atdod vecākiem meiteni, pabaro izsalkušos cilvēkus, izārstē no drudža Pētera vīramāti. Kā Jēzus ar savu mīlestību dziedina, ka Viņš ēd kopā ar atstumtajiem, dāvā tiem jaunu dzīvi.

Tagad Jēzus bija miris, un Marija, tāpat kā mācekļi nezināja, ko darīt un kas būs tālāk.

Marija nāves sērās iet pie Jēzus kapa. Ne viņas no Jēzus sacītiem vārdiem par augšāmcēlšanos – ne Marijai, ne Pēterim, ne citiem mācekļiem... Marija palika un turpināja skumt un sērot, kā to darītu arī mēs. Tukšs kaps nav pietiekams, lai pārlicinātu vai pierādītu kādam, ka persona, ko viņi bija redzējuši mirušu, tagad ir dzīvs. Arī Marija uztraucas, «Viņi manu Kungu paņēmuši, un es nezinu, kur viņi To likuši.» Taču tas tiek pārtraukts.

Tikai kad Marija dzird Jēzus balsi, kas sauc viņu vārdā, viņas skumjas tiek pārtrauktas.

Tā arī mēs šodien saņemam Dieva dziedināšanu, saskaroties ar nāvi, vai slimībā, sāpēs, uztraukumos un izmisumā! Mēs taču nevaram zināt

Viņa plānus, kas augstāki par mūsu saprašanu, zināt tos ceļus, kādus Viņš katram paredzējis, nezinām, kā tie realizēsies, Savās sērās un neticībā mēs pat varam Viņu nesadzirdēt un pat, kaļot paši savus plānus, kļūt par šķērslī Viņa plāniem.

Lai mūs uzrunā līdzība par trīs kokiem!

Kāda kalna virsotnē trīs mazi koki sapņoja par ko kļūs, kad izaugs.

Pirmais mazais koks skatījās augšup uz zvaigznēm un teica: «Es vēlos būt pildīts ar dārgumiem. Es gribu būt dārgumu lāde, klāta ar zeltu un dārgakmeņiem. Es esmu vispiemērotākā dārgumu lāde visā pasaulē!»

Otrais mazais koks, skatoties uz mazo strautu, kas pieauga ceļā uz okeānu, teica: «Es gribu ceļot lielajos pasaules ūdeņos un pārvadāt ietekmīgus karaļus. Es vēlos būt varenākais kuģis pasaulē!»

Trešais mazais koks vēroja ieleju, kura bija pilna ar darbos aizņemtiem vīriešiem un sievietēm: «Es nevēlos pamest šo kalna virsotni. Es gribu augt tik augsts, lai cilvēki, mani uzlūkojot, paceļ savas acis uz debesīm un domā par Dievu. Es būšu visaugstākais koks pasaulē.»

Gads pagāja. Lietus lija, saule spīdēja, un mazie koki izauga. Kādā dienā trīs meža cirtēji uzkāpa kalnā.

Pirmais cirtējs paskatījās uz pirmo koku un teica: «Šis koks ir skaists. Tas man der.» Ar spīdoša asmens cirtienu pirmais koks krita. «Tagad es būšu skaistākā dārgumu lāde visā pasaulē!», tas teica.

Otrs cirtējs paskatījās uz otro koku un teica: «Šis koks ir stiprs. Tas man der.» Ar spīdoša asmens cirtienu otrais koks krita. «Tagad es burāšu lielos ūdeņos un būšu varenākais kuģis izciliem ķēniņiem!», otrais koks nodomāja.

Kad pēdējais cirtējs uzlūkoja trešo koku, tas iekrita viņa sirdī. Tas bija taisns, augsts un bezbailīgi norādīja uz debesīm. Mežstrādnieks nekad nebija tā skatījies augšup. «Jebkurš koks man derēs», viņš nomurmināja un pēkšņs cirtiens nogāza arī trešo koku.

Pirmais koks priecājās par nokļūšanu galdniecības tirgotavā, bet nandarījis no tā darināja barotavu dzīvniekiem. Skaistais koks netika pārklāts ne ar zeltu, ne ar dārgakmeņiem. Tas pārklājās putekļiem un tika piepildīts ar sienu.

Otrais koks priecājās, kad cirtējs aizveda to uz kuģu būvētavu. Bet

varena buru kuģa vietā stiprais koks tika kalts par vienkāršu zvejas laivu. Laiva bija pārāk maza un pārāk vāja, lai burātu okeānā, tāpēc tā nonāca ezerā.

Trešais koks apmuls, kad cirtējs no tā darināja spēcīgas sijās un atstāja kādā kokmateriālu noliktavā. «Kas noticis?» augstais koks prātoja. «Viss, ko vēlējos, bija – palikt kalna virsotnē un norādīt uz Dievu.»

Pagāja vairākas dienas un naktis. Visi koki gandrīz jau aizmirsu savus sapņus.

Taču kādā naktī, zelta zvaigžņu gaisma apspīdēja pirmo koku, kad jauna sieviete novietoja savu jaundzimušo bērnu silitē.

«Es vēlos kaut es varētu darināt šūpuli viņam,» čukstēja viņas vīrs. Jaunā māte piespiedās viņam un smaidīja. «Šī sile ir skaista,» viņa teica.

Un pēkšņi pirmais koks zināja – viņš auklē vislielāko dārgumu pasaulē.

Kādā vakarā noguris ceļotājs ar saviem biedriem iekāpa vecā zvejas laivā. Kamēr otrais koks mierīgi peldēja rāmajā ezerā, vīrs iemīga. Drīz atskanēja pērkonis un sākās vētra. Mazais koks nodrebēja šausmās. Tas zināja, ka spēki ir par niecīgiem, lai cauri vētraizvestu tik daudz pasažieru. Pēkšņi nogurušais vīrietis pamodās. Viņš piecēlās, izstiepa roku un teica: «Miers.» Vētra norima, tikpat ātri kā bija sākusies. Un tūdaļ otrais koks zināja, ka uz tā klāja ir debess un zemes karalis.

Piektdienas rīts pārsteidza trešo koku, kad to izrāva no aizmirstas malkas grēdas un nesa cauri dūsmīgam, ņirgu pilnam pūlim. To pārņēma drebuļi, kad karavīri pienagloja pie tā vīrieti. Tas sajuta sevi kā pretīgu, skarbu un nežēlīgu. Tomēr svētdienas rītā, saulei atspīdot un Zemei drebot neizsakāmā priekā, trešais koks sajuta, ka Dieva mīlestība visu ir mainījusi. Tā bija padarījusi trešo koku spēcīgu. Katru reizi, kad cilvēki padomā par koku, tie domā par Dievu. Tas bija labāk nekā būt augstākajam kokam pasaulē.

Tāpēc nākamreiz, kad esi noskumis tādēļ, ka nav piepildījies vēlēšanās, tikai turies cieši un esi laimīgs, jo Dievs ir paredzējis tev kaut ko labāku.

Skaties, kaps ir tukšs! Skaties, Jēzus ir augšāmcēlies. Nāve ir uzvarēta! Dievs ir ar mums, jo Jēzus ir augšāmcēlies! Dzeniet prom skumjas un sēras, atmetiet zūdišanos, pārtrauciet raizēšanos! Lieciniet: «Es savu Kungu esmu redzējusi, un to Viņš man sacījis.»

Un Vārds tapa filma...

Jauniešu centrā Mārstaļu ielā 10
(Reformātu baznīcā)

17. – 23.04.09.2009

Programma

Piektdien, 17.04 - atklāšana

Klusā gaisma (*Stellet Licht*, Meksika), režisors *Carlos Reygadas*, 2007, 136', lomās: *Cornelio Wall, Miriam Tews, Maria Pankratz*

Garos, izteismīgos kadros filma vēsta par notikumiem kādā menonītu kopienā Meksikā. Dievbijīgas ģimenes galva Johans pārkāpj Dieva un cilvēku likumus, iemilot citu sievieti. Abu sieviešu tikšanās jau pēc Johana sievas nāves ir spēcīga līdzība par garu un miesu, grēku, tiesāšanu un piedošanu. Sasaukšanās ar Karla Teodora Dreiera filmu *Vārds* – ne tikai tās pašas baptistu grupas un galvenā varoņa Johana vizionāra vārda dēļ, bet arī pēc būtības – kā cerības devēja par izlīdzināšanās iespējamību. Režisoram dāņu vecmeistars bijis liela autoritāte.

Ekumēniskās žūrijas balva kinoforumā *Arsenāls* 2008.
Diskusiju vada mācītājs *Agris Sutra*

Sestdien, 18.04

Labie nodomi (*Den goda viljan*, Zviedrija, Dānija), režisors *Bille Augusts*, 1992, 180', lomās: *Pernilla Auguste, Semjuels Frēlers, Makss fon Zīdovs, Gita Norbija*

Ingmāra Bergmana vecāku dzīves stāsts. Nabadzīgs teoloģijas students Henriks iemil Annu no bagātas Upsalas ģimenes. Viņu jūtas iztur daudzus iekšējus un ārējus konfliktus. Pēc laulībām Henriks kļūst par mācītāju Zviedrijas ziemeļos. Anna tomēr nevar izturēt dzīvi laukos un pēc kāda laika atgriežas Upsalā. Henriks paliek ziemeļos.

■ *Zelta Palmas zars* Kannu kinofestivālā, *Pernilla Auguste* – labākā aktrise,

■ zviedru nacionālā balva *Gudbagge* – *Pernillai Augustei* kā labākajai aktrisei un *Ingmāram Bergmanam* – kā labākajam scenāristam.

Svētdien,

19.04

Es tevi milu tik ilgi... (Il y a longtemps que je t'aime..., Francija), režisors *Philippe Claudel*, 2007, 115', lomās:

Kristīne Skota Tomase, Elza Zilberšteina, Seržs Hazanovičs

Piecpadsmit gadus bija pārtrūcis Žuljetas kontakts ar ģimeni – tik ilgi viņa izcieta sodu cietumā. Brīvībā viņa atkal satiek savu jaunāko māsu Lea, kurai ir vīrs Liks un divas adoptētas meitiņas. Neskatoties uz to, ka vecāki no viņas novērsušies, māsu ģimene laipni pieņem noslēgto Žuljetu, īpaši viņai pieķeras bērni. Lēni un ar lielām grūtībām māsu atklāj pagātnes noslēpumus un atgūst zaudēto uzticību. Vainas apziņas nomocītās sievietes, kas tomēr saredz nākotni un spēj saglabāt maigumu, lomā – izcila *Kristīne Skota Tomase*.

«Tā ir filma par sieviešu spēku, par viņu spēju atjaunoties un atkal starot,» saka režisors *Filips Klodels*. Filma par izlīdzināšanos un piedošanu

■ Berlīnes kinofestivālā 2008. gadā saņēma Ekumēniskās žūrijas un publikas balvu.

Diskusiju vada kapelāne *Rudīte Losāne*

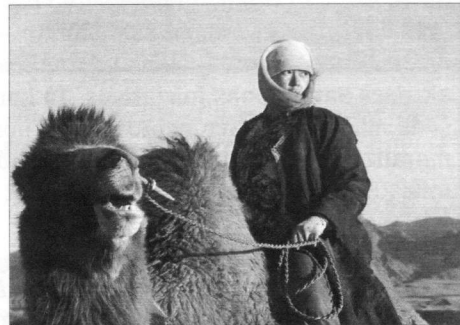
Pirmdien, 20.04

Tuijas laulības (*Tuya's Marriage*, Ķīna), režisors *Wang Quan'an*, 2006, 86', lomās: *Bater, Sen'ge, NanYou, Zhaya*

Tuija dzīvo Mongolijas stepē ar vīru invalīdu un diviem bērniem. Viņas ciņu par eksistenci varētu atvieglot tikai... cits vīrs. Sāpīgs un grūts ir viņas ceļš, taču Tuiju spēcina pašlāvība un iekšējs spēks. Aizkustinošos kadros, saglabājot uzticību arī nacionālajai kultūrai, filmai diezgan iekļūstīgi un humāni izdodas parādīt cilvēku ambivalento attiecību drāmu.

■ *Zelta Lācis* un Ekumēniskās žūrijas balva Berlīnes kinofestivālā 2007,

■ Žūrijas speciālbalsa Čikāgas kinofestivālā

Otrdien, 21.04

Divas pasaules (*To verdener*, Dānija), režisors *Nils Arden Oplev*, 2008, 116', lomās: *Rosalinde Mynster, Johan Philip Abak, Jens Jorg Spottag, Sarah Boberg*

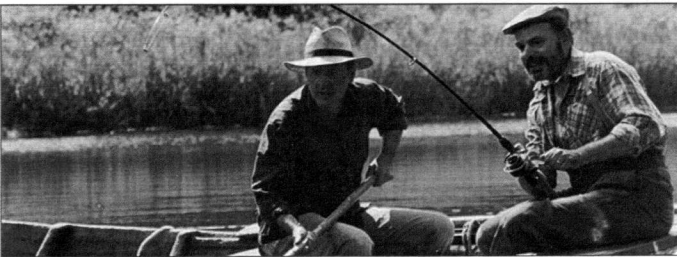
Pusaudzes Sāras vecāki ir Jehovas liecinieki. Ģimenes tēls tiek apšaubīts, kad viņi šķiras. Kādā ballītē Sāra satiek Teisu, nedaudz vecāku puisi, kam meitene iepatīkas. Taču tā kā viņš nav Jehovas liecinieks, tēvs aizliedz jauniešiem tikties. Sāra iemīlas, sāk apšaubīt savu likteni un nonāk grūtas izvēles priekšā.

Diskusiju vada mācītājs Rolands Eimanis

Trešdien, 22.04

Sarunas ar dārznieku (*Dialogue avec mon jardinière*, Francija), režisors *Jean Becker*, 2007, 109', lomās: *Daniel Auteuil, Jean-Pierre Darroussin*

Pazīstams aktieris, noguris no Parīzes dzīves un nenēsā šķiršanās, atgriežas uz dzīvi lauku mājās, kur pagājusi viņa bērnība. Aizaugušajam dārzam nepieciešams dārznieks. Tas izrādās aktiera bijušais skolas biedrs. Abu starpā sākas sarunas...

Ceturtdien, 23.04

Tavās rokās (*Forbrydelse*, Dānija), režisore *Anette K. Olesen*, 2004, 101', lomās: *Ann Eleonora Jorgenson, Jens Albinus, Petrine Agger, Sarah Baber, Jens Jacho Boye, Trine Dyrholm*

Kapelānei (mācītajai) Annai sieviešu cietums ir pirmā darba vieta. Vienai no ieslodzītajām ir dziednieces vai varbūt psihiski slimas personas reputācija. Rodas spriegums starp ticību un garu, izvēli starp abortu vai mīlestību un pienākumu.

Noslēguma diskusiju vada mācītājs **Kristis Kalniņš**

Iespējams, ka būs arī filma

Mirušais nāk (*Dead Man Walking*, ASV), režisors *Tims Robins*, 1995, 118', lomās: *Sjūzena Sarandona un Šons Penns*.

Cilvēks ir kas vairāk, nekā tas sliktais, ko viņš izdarījis, šāda pārlicība vada mūsu Helēnu, kas brīvprātīgi pavada kopā ar uz nāvi notiesātu cilvēku, slepkavu, viņa mūža pēdējās dienas. Filmas pamatā – mūķenes Helēnas Prežīnas autobiogrāfiskais romāns, filma tapusi pēc aktrises Sarandonas iniciatīvas. Tā konfrontē ar nāves soda mašīnēriju, taču neprovocē uz nosodījumu un moralizēšanu, bet gan apliecina žēlsirdības spēku. Arī – mīlestību un cerību, kuru var saglabāt līdz pēdējam elpas vilcienam.

- Sjūzenai Sarandonai – *Oskars*,
 - Berlīnes kinofestivāla *Sudraba Lācis* un
 - *Independent Spirit* balva – Šonam Pennam,
 - Ekumēniskās žurijas balva – filmai.
- Neiesakām līdz 16 gadu vecumam.

Rīgas Kristus draudzes izdevums

Redakcija: Anita Uzulniece, anitauz@inbox.lv;
29187510

Inga Jēruma, injer@apollo.lv; 29435367

Tipogrāfija NIPO

Metiens 200 eks.

Rīgas Kristus Evaņģēliski luteriskās draudzes padome

ievēlēta 2009. gada 22. februārī,
padomes pilnvaru laiks līdz
2012. gada 22. februārim.

Agris Sutra – mācītājs, telefons 29243697,
e-pasts: sutra@ml.lv

Benita Brūdere – draudzes priekšniece, telefons
26412555, e-pasts benita@balozhi.lv;

Agra Turlaja – draudzes priekšnieces vietniece, telefons
28678114, e-pasts: agrat@navigator.lv;

Rasma Cibulka – mantzine, telefons 67145311;

Dace Ozoliņa – diakonijas vadītāja, telefons 67310669;

Ligita Lauma Ozola – diakonijas vadītāja neredzīgo
aprūpei, telefons 67532836;

Ilgvars Hofmanis – diakonijas grupas loceklis;

Biruta Filipsons – diakonijas grupas locekle;

Ilze Ledauniece – svētdienas skolas skolotāja, telefons
67270013;

Līga Liepiņa – svētdienas skolas skolotāja, telefons
2998650;

Anita Uzulniece – kultūras dzīves un ārzemju sakaru
organizatore, telefons 67312253,
e-pasts: anitauz@inbox.lv

Kristīne Vanaga – evaņģēliste, telefons 67565348,
e-pasts: kristine_vanaga@hotmail.com

Andrejs Cīrulis – telefons 67530770,
e-pasts: roze500@gmail.com

Anita Beiere – jauniešu grupas vadītāja, telefons
67355258;

Juta Beiere – arhivāre, telefons 67355258,
e-pasts: juta.beiere@ic.iem.gov

Inga Kundziņa – draudzes padomes locekle, telefons
29102892;

Dina Sutra – draudzes padomes locekle, telefons
29533479.

VISI UZ TALKU!

Pavasaris ir klāt, un tiekamies pavasara
Kristus draudzes talkā Mēness ielā 1,
18. aprīlī sākot ar 10:00,
līdz ņemot nepieciešamo un labu garastāvokli!

Agris Sutra
Draudzes padome

